

Loslaten

Sandra l'istelle

Waar kinderloosheid toe kan leiden, wanneer een zieke geest
de overhand neemt.

Een thriller geschreven door:

Sandra l'Istelle

INHOUDSOPGAVE

Zwanger	pagina 7
Ibiza	pagina 28
IUI	pagina 42
Het casino	pagina 58
Een nieuw begin	pagina 65
Het eiland Rügen (Noord Duitsland)	pagina 80
Simon	pagina 111
De kleuterschool	pagina 126
Een envelop	pagina 161
Het geheim	pagina 187
Simon	pagina 255
Naar opa en oma	pagina 309
Marieke	pagina 315
Christiaan	pagina 324
Jasmine	pagina 333
Marieke	pagina 337
Jasmine	pagina 340

Proloog

Jarenlang heb ik, zo voelt het, in een donkere tunnel geleefd. Dat kan toch niet, dat ik geen moeder word, terwijl ik zoveel met kinderen heb. Ik vind ze lief. Ik pas graag op ze. Ze horen gewoon bij me.

Nee, ik wil zelf ook en het liefst een groot gezin. Als je dan te horen krijgt dat het waarschijnlijk niet op de natuurlijke manier gaat lukken, besluit je maar om het via het ziekenhuis te proberen. Na zeven keer IUI te hebben gehad en verschillende miskramen, waren mijn lichaam en mijn geest op.

Uiteindelijk heb ik mijn leven weer opgepakt. Ik heb geaccepteerd dat ik nooit moeder zal worden en langzamerhand kom ik weer uit de tunnel en zie ik het licht.

Maar wat als je het niet kan accepteren? En toch wilt bereiken, wat je niet voor elkaar kreeg. Wat dan? Leg je je er bij neer of zorg je voor een andere oplossing?

Zwanger

Yes, Christiaan ik ben zwanger. Kijk, ik laat hem de zwangerschapstest zien. Het is positief. Niet te geloven. Oh, echt wat fantastisch. Samen staren we naar het vakje waar zwanger in staat. Ook zien we dat de bevruchting drie weken geleden is geweest. We springen een gat in de lucht. Oh wat ben ik blij, zegt Christiaan. Ja anders ik wel. De tranen springen in mijn ogen. Ik word moeder! gil ik van blijdschap.

Christiaan tilt me op. Ik slaak een gillette en hij draait me in de rondte. Eerst naar links en dan weer naar rechts. Zijn ogen zijn vochtig. Ik houd van je Jasmine en ik van jou Chris. Na jarenlang proberen, is het ons toch gelukt? roep ik blij.

Hij zet me weer neer op de grond en houdt me stevig vast. Dan voel ik een hand op mijn buik en hij roept: ik word vader. Hier zit een klein wondertje in en daar ga ik heel veel van houden. Samen dansen we door de kamer. Ja en ik word moeder, huil ik van blijdschap.

Hoe zullen we haar of hem noemen? zeg ik. Ja, dat is een goeie, daar moet ik even over nadenken. Ja, ik ook hoor. Het is een geschenk uit de hemel, zeg ik, nooit gedacht dat er bij ons nog een kind zou komen.

Kom, ik maak even een uitsmijter, want je moet nu wel goed eten. Ach joh, lief van je, maar dat kan ik zelf ook. Pas als ik niet meer uit mijn stoel kan komen vanwege mijn dikke buik, dan mag je me lekker vertroetelen, haha.

Maar jij kunt eigenlijk wel lekkere uitsmijters maken, dus ga toch maar je gang, plaag ik Christiaan. Dan moet je eerst op je knieën en smeken nu het nog kan, zegt hij. Nou vooruit dan, zeg ik en kniel op de grond. Alsjeblieft Meester Christiaan, wilt u een uitsmijter voor

mij maken? Haha, ben ik op eens je Meester, zegt hij terug. Ja, voor nu wel even, zeg ik. We liggen allebei in een deuk. Je mag opstaan hoor, het is al goed. De toekomstige vader zal eens even een lekkere uitsmijter voor de toekomstige mama maken en hij geeft me een kus.

Na vijf minuten zitten we gezellig aan tafel te eten en te kletsen. Wat hebben we eigenlijk allemaal nodig en wat moeten we nog doen om een mooie babykamer te maken? zeg ik tegen Christiaan. Als jij je bezig houdt met de inrichting van de babykamer, dan zal ik hem gaan realiseren. Wat dacht je daarvan? Ja super, dat klinkt goed Christiaan.

Ik start de laptop op en google van de ene site naar de andere site. Wauw, wat heb je een leuke spulletjes. Schattig zeg, dat ledikantje en ik wijs op het scherm. Ja, heel leuk schat, zegt Christiaan. Kijk dan die lakentjes en die lampjes. Super zeg, die mobiles voor boven het ledikant. Dit gaat nog moeilijk worden. Er zijn zoveel leuke spulletjes.

We hebben nog alle tijd, zegt Christiaan. Dus doe het maar rustig aan. Op Marktplaats kunnen we natuurlijk ook kijken. Wat vind jij? Tweedehands bedoel je? zeg ik geschrokken. Ja dat kan toch? Nee, het is ons eerste kindje. Ik wil het helemaal perfect hebben. Maar het is wel goedkoper, als je het via Marktplaats doet. Nee Christiaan, ik wil het niet. Anders halen we het geld wel van de spaarrekening, zeg ik. Maar dat geld zouden we toch houden voor een nieuwe auto?

Dat was eerst de bedoeling ja, maar de situatie is nu anders. We krijgen een kind Christiaan. Het geld hebben we nu hard nodig voor de babyspulletjes. Zijn gezicht staat opeens op onweer. Ik weet dat je nu baalt, maar dit is toch altijd wat we gewild hadden? Ja ja, klopt, zegt hij geërgerd en in gedachten ziet hij de cabrio, waar hij zijn zinnen op had gezet, verdwijnen naar de achtergrond.

Vandaag ga ik naar de verloskundige. Het gaat goed met me. Af en toe voel ik me wel misselijk, maar dat hoort er allemaal bij, heb ik gelezen. De ene keer is het een misselijkheid die over me heen komt en de andere keer kots ik mijn heerlijke maaltijd uit in de wc. Dat is één van de zwangerschapskwaaltjes, die voorkomen. Voor de rest heb ik niet verder gelezen, want daar word je niet echt vrolijk van.

Christiaan kan helaas niet mee. Hij had het wel graag gewild, maar ja zijn collega's op het politiebureau hadden hem hard nodig.

Hij werkt bij de Politie in Utrecht. Chris houdt zich bezig met het uitdelen van bekeuringen. Wanneer je een keer fout geparkeerd hebt, of als je vergeten bent om een kaartje te kopen bij de parkeerautomaat, dan vind je een bon achter je ruitenwisser.

Chris krijgt ook regelmatig te maken met mensen die naar hem toekomen, omdat ze boos zijn dat ze een boete krijgen. Hij zegt dan moet je rustig blijven en ze wijzen op hun fout.

Laatst vertelde hij mij, dat hij net naar huis wilde gaan. Hij had net de laatste bon uitgeschreven en toen kwam een dame op hoge hakken naar hem toe, of hij alstublieft de bon niet wilde uitschrijven. Ze zei, ik ben maar een kwartiertje te laat. Chris had toen gezegd: u bent een kwartier te laat, maar u staat ook op een invalidenparkeerplaats. Ik zie niet dat u een invalidenkaart voor het raam hebt liggen in de auto.

Oh, wat stom van mij, die heb ik zeker thuis laten liggen, zei de vrouw. U liegt mevrouw, ik zie niet echt aan u dat u invalide bent. Nee, dat smoesje werkte niet bij Chris. Hij liet de bon achter de ruitenwisser zitten en wenste de dame nog een fijne avond. Op een gegeven moment tikte ze op zijn rug. Hij zag dat ze een behoorlijk decolleté liet zien, maar hij werd er niet warm of koud van. Al gaat u hier in uw blote kont staan, de parkeerbon moet u gewoon betalen. Toen hield ze het voor gezien.

Toch een tikje nerveus stap ik op de fiets op weg naar de verloskundige. Hier moet het zijn. Met een gelukzalige glimlach stap ik naar binnen. Het is een klein gebouwtje. Toch werken hier drie verloskundigen.

Goedemorgen mevrouw, zegt de dame achter de receptie. Goedemorgen, zeg ik. Ik heb een afspraak om 10.00 uur met Ans Schuilboer. Even kijken.... Jasmine Slootjes? Ja klopt, dat ben ik. Neemt u maar even plaats, ze komt zo bij u.

Ik kijk om me heen en ga zitten op een bank. Tegenover me zit een hoogzwangere vrouw. Ik zeg gedag en mijn ogen dwalen af naar alle informatie over zwangerschap op de muur.

Jasmine Slootjes, hoor ik. Ja, dat ben ik. Hallo, ik ben Ans Schuilboer en ze geeft me een hand. Loopt u maar met mij mee. Dan mag u doorlopen naar de kamerdeur die open staat.

Gaat u maar lekker zitten en ze wijst naar een stoel tegenover een bureau. Allereerst wil ik u feliciteren met uw zwangerschap. Is dit uw eerste kindje? Ja, zeg ik uitgelaten vrolijk.

Wat fantastisch leuk. Nou, als verloskundige ga ik u goed helpen in deze periode. Mocht u vragen hebben, schroomt u dan niet. U kunt alle vragen bij mij kwijt.

Ze gaat achter de computer zitten en noteert allerlei gegevens over mij. Hoe gaat het nu met u? vraagt ze. Ja, eigenlijk wel goed. Af en toe ben ik een beetje misselijk en soms komt het eten er dan weer uit, maar ik heb gelezen dat dat er allemaal bij hoort. Ja klopt Jasmine. Mag ik Jasmine zeggen? Ja graag, zeg ik, anders voel ik me zo oud.

Hoe vindt je man het? Ja, hij vindt het fantastisch. We hadden het nooit meer kunnen denken dat het überhaupt nog een keer zou gaan lukken. Dus het is echt voor ons een geschenk uit de hemel. Ja, dat kan ik me goed voorstellen.

We gaan zo je eerste echo maken en kijken hoe het met het kindje in de buik gaat. Weet je ook hoelang je nu zwanger bent? Ik denk net twee maanden. Oké, dat is mooi, zegt ze.

Dan mag je even je buik bloot maken en lekker hier komen liggen op dit bed. Op een scherpje kan je meekijken. Ik doe zo een beetje gel op je buik. Het is nogal koud, dus niet schrikken, lacht ze. Brr, dat is echt koud hahaha, lach ik.

Oh dat ziet er heel mooi uit. Je bent niet twee maanden zwanger, maar al drie maanden. Je bent in oktober uitgerekend. Oh echt, zeg ik verbaasd. Ook kan ik zien, dat het één kindje is. Hoor het hartje, zegt de verloskundige. Wauw, de tranen schieten in mijn ogen. Hoe mooi is dit. Wat fantastisch!

Dan haalt ze de gel van mijn buik en ik mag me weer aankleden. Voor de zekerheid wil ik even wat bloed bij je afnemen. Vind je dat goed? Jazeker, zeg ik. Alles in het belang van het kind.

Zo, dat is weer gepiept. Nu nog even een afspraak maken voor de volgende echo, die zal zijn over vier weken. Wanneer zou het je uit komen Jasmine?

Ik pak mijn telefoon en kijk op mijn kalender. 4 mei kan ik wel, om 10.00 uur. Kan dat? Ja, dat is prima Jasmine. Ik zal het noteren. Tot de volgende keer en ze geeft me een hand. Oh ja, mocht je nog vragen hebben, dan kun je me gerust bellen. Oké bedankt, zeg ik met een glimlach terug.

Op een roze wolk stap ik naar buiten. Vanavond heb ik goed nieuws voor Christiaan. Wel jammer dat hij er niet bij kon zijn, want wat was het mooi om dat hartje te horen.

Zal ik even naar de bibliotheek gaan, dan kan ik gelijk een boek over zwangerschap meenemen, het is hier dichtbij. Mijn fiets zet ik op slot en loop naar binnen.

Dat is een tijd geleden dat ik hier was. De laatste keer is, denk ik een jaar geleden geweest. Toen was ik met de tuin bezig en ik heb toen een boek meegenomen over vaste planten.

Ik struinde de boeken door opzoek naar een zwangerschapsboek. Het moet wel een boek zijn met wat plaatjes. Na een half uur alles te hebben doorzocht, vond ik het. Met volle aandacht blader ik het boek door. Ja, ik weet het zeker, deze wordt het.

Ik loop naar de balie. Dit boek graag, zeg ik. Prima hoor, zegt de vrouw. Uw pasje graag. Uit mijn binnenzak van mijn jas haal ik de bibliotheekpas tevoorschijn. U kunt het boek vier weken lenen. Oh, dat is mooi.

Ik loop met het zwangerschapsboek naar buiten, waarvan ik nooit had gedacht, dat ik die ooit zou lenen. Eigenlijk kan ik het nog steeds niet geloven. Toch is het wel zo. Het hartje klopte zó mooi.

Tevreden stap ik op de fiets en rijd naar huis. Thuis maak ik een kopje thee voor mezelf en een broodje met kaas. De zon schijnt op de bank, waar ik zit, heerlijk naar binnen toe. Het boek sla ik open en net wanneer ik de eerste bladzijde wil gaan lezen, gaat de deurbel.

De postbode reikt me een pakje aan. Dat zullen de leuke spulletjes voor de babykamer zijn. Ik pak het vanavond wel uit met Christiaan. Veel leuker om het met z'n tweeën te doen.

Dan sla ik het boek weer open en begin te lezen. Sport: Minimaal een half uur bewegen, maar luister wel altijd naar je lichaam. Als je er doodmoe van wordt of je krijgt klachten, dan rustig aan doen of er mee stoppen. Ik blijf gewoon lekker fietsen, dat is helemaal mijn ding.

In de keuken schenk ik het tweede kopje thee in. Ik ben een echte theeleut. Met één hand trots op mijn buik en met een kopje thee in de andere hand loop ik naar de bank. Ik maak de koektrommel met volkoren theebiscuits open en leg twee koekjes op een bordje.

Relaxt, met mijn benen op de bank en de kussens in mijn rug, open ik weer het zwangerschapsboek.

Ik lees nu over wat ik niet mag eten tijdens de zwangerschap. Zo, dat is een hele lijst:

Filet American mag helemaal niet.

Rosbief, biefstuk en tartaar moeten goed doorbakken zijn.

Lever en leverproducten ook laten staan. Hier zit teveel vitamine A in, wat kan leiden tot aangeboren afwijkingen van het kindje.

Producten die van rauwe melk zijn gemaakt niet nemen. Hetzelfde met rauwe eieren.

Geen alcohol. Dat kan namelijk voor hersenproblemen zorgen.

Nou ik mag er wel goed op letten dan. Veel van de producten, die hier staan aangegeven, bij niet eten als je zwanger bent, is dagelijkse kost voor mij. 3 kopjes thee mogen nog, maar niet meer een hele pot thee, wat ik altijd deed. Ik zal er aan moeten wennen. Dan maar afwisselen met gezonde drankjes zoals: smoothies, jus d'orange en appelsap.

Over een uur komt Christaan thuis. Wat gaat de tijd toch snel. Ik kijk in de koelkast en ik zie dat er nog een lasagne staat. Shit, mag ik dat eigenlijk wel eten, nu ik zwanger ben? Ik bel wel even de verloskundige. Ze had immers gezegd dat als ik een vraag had, ik bij haar terecht kon.

Goedemiddag met Ans Schuilboer, klinkt er door de telefoon.

Goedemiddag met Jasmine Sloopjes. Ik wilde even wat vragen. Brand los, zegt Ans. Misschien een rare vraag, maar ik heb nog een lasagne in de koelkast staan, die ik zelf heb gemaakt. Kan ik die vanavond wel eten, nu ik zwanger ben? Ja hoor Jasmine, lasagne doe je in de oven, dus de kaas wordt verhit. Dan is er geen vuiltje aan de lucht.

Eetsmakelijk voor straks.

Een goedemiddag vrouwtje van me. De deur zwiëpt open. Daar staat Christiaan met een blij gezicht. In zijn hand heeft hij een grote bos bloemen. Kijk eens lieverd, voor jou. Voor mij? Maar waarom? Omdat we natuurlijk wat te vieren hebben. Hij haalt zijn andere hand achter zijn rug vandaan. En natuurlijk ook nog twee gebakjes voor vanavond! Mmm lekker, zeg ik. Wat lief allemaal. Jij bent ook altijd lief voor mij schatje. Ik geef hem een kus op zijn mond, die hij beantwoord door zijn tong in mijn mond te laten gaan.

Ik heb fantastisch nieuws Christiaan. Vertel! zegt hij. Ik heb vandaag een echo gehad bij de verloskundige. Zij vertelde mij dat ik niet twee maar drie maanden zwanger ben. Ik ben in oktober uitgerekend. Hè wat! Woh, dat schiet al op en hij legt een hand op mijn buik. Ik heb het hartje gehoord schat, het was zó mooi. Dat moet je echt een keer meegemaakt hebben. Volgende keer ben je er ook bij hoor. Ja, dat beloof ik je. Ik baalde er zo van dat ik er niet bij kon zijn vandaag.

Oh ja, voor dat ik het vergeet te vertellen. In de gang staan allemaal nieuwe spulletjes voor de babykamer. Het is vandaag bezorgd. Oh gaaf Jasmine. Het zal wel het ledikantje zijn. Ja en ik geloof ook een Winney the Pooh mobile. Nou we kijken vanavond wel even, ik heb nu honger, zegt Christiaan.

Wat gaan we eten schat? Ik heb nog lasagne. Oh lekker. Het staat in de koelkast. Zet jij het in de oven voor mij, dan ga ik even naar de wc.

Ik kon de wc nog net redden. Op mijn knieën, met mijn hoofd hangend boven de toiletpot kots ik alles er weer uit. Dit is al de tweede keer vandaag, maar het hoort er allemaal bij. Zwanger zijn is geen pretje. Soms zit je op de roze wolk, maar soms val je er ook weer gauw van af.

Lijkwit kom ik terug. Christiaan schrikt zich dood. Wat is er met jou? Je ziet zo bleek. Ik heb net overgegeven. Vanmorgen ook al. Maar de verloskundige zei vanmorgen dat dat helemaal niet erg was.

Vanmorgen ook al? Jeetje Jasmine, wat vervelend voor je. Heel veel vrouwen hebben dat als ze zwanger zijn, Christiaan.

Lust je nu dan wel je lasagne? Ja, ik lust wel wat hoor. Mijn maag is helemaal leeg. Zet maar lekker neer, hij komt wel op.

De tijd vliegt voorbij. Het gaat fantastisch met me. De misselijkheid en het rennen naar de wc is nu gelukkig al een week over. Mijn buik is al lekker aan het groeien. Volgende week hebben we een afspraak met de verloskundige voor een echo. Ik vind het zo leuk dat Christiaan mee gaat. Dan kunnen we samen het hartje horen van het kindje in mijn buik, hoe leuk is dat.

Met mijn benen op de bank en een kopje thee in de hand, sla ik het zwangerschapsboek open. Het is allemaal nog zo onwerkelijk voor mij. Mijn zwangerschap, de leuke spulletjes voor de babykamer. Het lijkt wel of ik droom. Maar het is geen droom, het is werkelijkheid. Mijn hand rust op mijn buik.

Ik blader door het boek. Jeetje, die heeft een dikke buik zeg. Oh, maar zij is ook al 8 maanden zwanger. Zal ik ook zo'n buik krijgen? Trots staar ik naar mijn hele kleine buikje en streel er met mijn hand overheen.

Oeps, wat voel ik nu? De baby is wakker. Ik voel hem, wat is dit gaaf. Het lijkt wel of hij of zij schopt. Christiaan komt binnen en zegt: zo de tuin staat er weer mooi bij. Ik heb het onkruid tussen de tegels weggehaald en de tuin geschoffeld.

Oh mooi, goed gedaan schat. Zit jij nou thee te drinken? Ja, ik had er even behoefte aan. Maar je weet toch dat dat niet mag? Jawel 3 à 4 kopjes thee kan gerust geen kwaad hoor. Nou niet overdrijven, het is geen hele pot thee.

Kom lekker bij me zitten, dan gaan we babyspulletjes bekijken op internet. Vind je het erg als ik even wat anders ga doen? zegt Christiaan. Maar je hebt net al anderhalf uur in de tuin gewerkt.

Ik heb er gewoon nu even geen zin in. Wanneer hebben we trouwens voor het laatst seks gehad? Gaan we het daar weer over hebben Christiaan? Ja, nou voor mij is het belangrijk. Je bent nu toch van je misselijkheid af? Oh en dan moeten we gelijk elkaar weer gaan bespringen. Ach laat ook maar. Hij loopt boos weg en gooit de gangdeur achter zich dicht.

Waarom doet hij nou zo? Ik snap er niets van. Ik doe de deur van de gang open en roep naar boven of hij even kan komen. Wat dan? roept hij. Ik wil even met je praten. Moet dat nu, kan dat niet een andere keer? Wat ben je aan het doen dan? Niets, laat me nou maar, roept hij naar beneden.

Prima als jij niet naar beneden komt dan kom ik wel naar jou, denk ik. Ik open de slaapkamerdeur en zeg: wat is er nou met je?

Ik schrik me rot. Wat ben jij nou aan het doen? Met zijn broek op zijn hielen en met zijn lul in zijn hand kijkt hij naar een schermpje waar een vrouw op staat, die topless is.

Shit Jasmine, was beneden gebleven. Ik heb hier gewoon behoefte aan. Gun me dat. Jij geeft het mij niet. Dus, dan zit je je hier maar af te trekken voor één of andere slet? Opeens voel ik de baby schoppen. Christiaan, voel. Wat? zegt hij. Nou de baby. Hij schopte net, voel maar. Hij legt een hand op mijn buik en zegt: oh wat gaaf, ik voel het. Wat apart. Ja, mooi hè. Het is fantastisch Jasmine en hij geeft me een kus. Kom je mee naar beneden? vraag ik aan hem. Ja, ik kom zo. Oké, zeg ik.

Terwijl ik naar beneden loop, weet ik op dit moment wat hij gaat doen. Zuchtend ga ik op de bank zitten en denk: liever dat hij het boven doet, dan dat hij vreemd gaat.

Tien minuten later komt hij binnen. Wil je wat drinken? vraagt hij aan mij. Ja graag. Doe maar een jus d'orange. Is goed, ik doe een biertje.

Jasmine, je hebt gelijk, we moeten praten. Ik hoor de laatste tijd alleen maar dingen over zwangerschap en babyspulletjes, maar ik ben er ook nog. Ik ben een man en ik heb behoeftes en daarom ga ik af en toe naar boven om mijn behoefte te bevredigen.

Ik snap het Christiaan. Ik heb nu gewoon niet zo'n zin in seks, maar als jij dat wel hebt, ga je maar naar boven toe. Dan is dat maar even zo. Ik zal dat moeten accepteren. Natuurlijk weet ik dat je daar als man zijnde behoefte aan hebt en misschien ben ik vandaag de dag wel een beetje teveel bezig met de zwangerschap. Oké, fijn dat je het zo kunt zien, Jasmine.

Morgen ga je toch wel met me mee hè, naar de verloskundige? Ja natuurlijk, dat had ik toch gezegd. Oké, fijn Christiaan, want dit avontuur wil ik niet alleen aangaan. We zijn samen zwanger schat, zeg ik. Alles komt goed, Jasmine.

Vandaag is de dag dat we samen naar de verloskundige gaan. Ik heb er heel veel zin in. Ben je er klaar voor Jasmine? vraagt Christiaan. Ja, ik heb mijn jas al aan. Heb jij er ook zin in? vraag ik aan hem. Jazeker, ik ben zo benieuwd.

Samen zitten we in de wachtkamer te wachten. Jasmine Slootjes, hoor ik de verloskundige roepen. Ik sta op en Christiaan volgt me. Wat leuk dat u er ook bij bent, zegt ze tegen Christiaan en ze geeft hem en mij een hand. Komen jullie maar verder.

Neemt u gerust plaats. Noem me maar Christiaan, zegt hij. U is voor oude mensen en ik voel me nog niet zo oud. We moeten allemaal lachen.

Zoals je weet Jasmine kom je nu voor de 20 weken echo, oftewel het Structureel Echoscopisch Onderzoek genoemd. Wat houdt dat in? vraagt Christiaan.

Bij deze echo kunnen we eventuele afwijkingen bij de baby opsporen. Er wordt bijvoorbeeld gekeken of het kind een open ruggetje of open schedel heeft. Ook wordt er gekeken naar het hartje, de hersenen, nieren, maag, buikwand, de blaas, botten en de armpjes en beentjes. Het gaat ongeveer een half uur duren.

Dus we gaan zo even kijken. Hoe verloopt de zwangerschap tot nu toe Jasmine? Ik denk wel goed, zeg ik. Heb je ook klachten? De laatste week niet meer. De maanden daarvoor hing ik geregeld met mijn hoofd boven de toiletpot en kotste ik al mijn eten er weer uit.

Ja, helaas komt dat vaak voor. Heb je daarna wel weer gezorgd dat je genoeg voedingsstoffen binnen kreeg voor jou en je kindje? Ja, ik denk het wel.

Christiaan zegt: Ze heeft ook wel wat thee gedronken. De verloskundige schrok een beetje en zei: hoeveel thee heb je gedronken Jasmine? Oh niet veel, 3 à 4 kopjes thee per dag. Kijk uit met cafeïne, zegt de verloskundige. Cafeïne kan een miskraam

veroorzaken. Houd het maar op 1 kopje per dag Jasmine, dan zit je goed. Ja oké, dat zal ik doen.

Kom maar op het bed liggen, dan ontbloot ik je buik en gaan we even kijken of alles goed is met het kindje. De koude gel doet me weer rillen. Christiaan moet er om lachen. Oh, wat is dat toch koud.

Kijk Christiaan, zegt ze. Dit is jullie kindje. Het lijkt wel of hij of zij lacht en ze wijst naar het scherm. Luister maar naar het hartje. Het klinkt prima, zegt ze. Christiaan kijkt naar mij en ik zie dat hij tranen in zijn ogen heeft. De beentjes en de armpjes zitten hier. En daar is het hoofdje, wijst ze op het scherm. Het geslacht is nu ook te zien. Willen jullie het weten, of het een meisje of een jongetje wordt?

Ik kijk naar Christiaan. Wat wil Jij? Ja, het maakt mij niet uit, zegt hij. Het is natuurlijk wel makkelijk voor de babykamer. Dan weten we of het blauw of roze moet worden. Ja dat wel, zeg ik lachend, maar we kunnen het ook als verrassing houden.

Denk er even over na, zegt de verloskundige. Ik kan het altijd nog aan jullie onthullen. Laten we verder gaan, zegt ze. Kijk een handje. Het lijkt wel of hij of zij naar jullie zwaait.

Nou Jasmine en Christiaan het gaat goed hoor, maar toch adviseer ik je om geen cafeïne meer te nemen. Dat is echt beter voor de baby. Oké dan doe ik dat, zeg ik.

En hoe vonden jullie het? Ja geweldig, zei Christiaan. Ik heb nog een verrassing voor jullie. Oh echt, roep ik uitgelaten. Met de 20-wekenecho maak ik altijd een foto. Die kunnen jullie mee naar huis nemen. Gaaf, zegt Christiaan. Ja, heel leuk, zeg ik stralend van oor tot oor. Kijk, hier is de foto van jullie eerste kindje.

De maanden vliegen voorbij. Ik zit al in mijn achtste maand van de zwangerschap. Het kindje in mijn buik geeft soms behoorlijke schoppen. Net of hij of zij wil zeggen: laat me er uit.

Gelukkig heb ik niet meer over moeten geven na de laatste echo, die ik heb gehad. Met thee drinken ben ik ook gestopt. Het is nu september en in oktober ben ik uitgerekend.

Christiaan heeft een mooie babykamer gemaakt. We hebben de kleur groen genomen, met een printje erop van Winnie the Pooh. Het witte ledikantje heeft Christiaan al in elkaar gezet. Het Winnie the Pooh mobile hangt boven het bedje.

De rompertjes en andere leuke babykleertjes hangen klaar op een hangertje in de kast. Volgende week komt het mooie witte kastje voor op de babykamer en dan gaan alle schattige kledingstukjes daar in.

Ik heb wel trek in een bolletje met zonnebloempitten en kaas. Ik loop naar de keuken en krijg opeens een steek in mijn buik. Pff, wat is dat? Een stoel, die op dat moment dichtbij staat, pak ik vast. Je mag er nog niet uit komen hoor, zeg ik tegen het kindje in mijn buik.

Opeens voel ik een drang om naar de wc te gaan. Zo, dat lucht op. Ik voel de baby schoppen en wrijf over mijn buik. Nog even wachten lief kindje in mijn buik. Over een maand mag je er pas uit.

Ik bel toch maar even de verloskundige. Het voelde best raar net. Waar is nou weer mijn telefoon? Ik lijk af en toe wel een vergiet, zo vergeetachtig ben ik de laatste tijd.

Het hele huis doorzoek ik, maar geen telefoon. Waar is dat klote ding? Opeens hoor ik 'tring, tring'. Yes, daar ligt hij. Gevonden! Ik neem de telefoon op, het is Christiaan. Goed dat ik je aan de telefoon heb, ik had net een steek in mijn buik, maar voor de rest voel ik me goed.

Hij belde me om te zeggen dat hij over moest werken vanavond. Ook gaf hij aan dat hij het wel verstandig vond dat ik de verloskundige belde. Ik zie je vanavond schat. Ja, ik houd je op de hoogte.

Maar wat ga jij dan eten? Zo, toe maar. Lekker hoor. Chinees heb ik ook al een tijd niet gehad. Nou, eet smakelijk voor straks. Veel plezier met je collega's. Dikke kus, doeg.

Nu meteen Ans Schuilboer bellen. Goedemiddag, met de verloskundigenpraktijk, met Lenie. Goedemiddag, u spreekt met Jasmine Slootjes, is Ans Schuilboer ook aanwezig?

Kan ik misschien iets doorgeven, want ze is net gaan eten. Kunt u dan aan haar vragen of ze mij even terug kan bellen? Ja mevrouw, dat is goed hoor. Wat is uw nummer? Mijn telefoonnummer is: 06-48393452. Oké mevrouw Slootjes, ik heb uw nummer genoteerd. U krijgt vandaag nog een belletje van haar. Dank u wel.

Even lekker met mijn benen op de bank. Ik ben opeens best wel moe. Gelukkig heb ik geen werk en kan ik op mijn gemak mijn rust pakken wanneer het kan. Mijn ogen vallen al snel dicht. Opeens schrik ik wakker van de telefoon die gaat. Shit, ik had hem toch net uit gezet? Toch maar opnemen, want misschien is het de verloskundige wel.

Met Jasmine. Hoi Jasmine met Ans Schuilboer. Mij is gevraagd om je terug te bellen. Ja, klopt. Ik maak me een beetje zorgen. Vertel, wat is er dan? zegt de verloskundige. Ik kreeg net een steek in mijn buik en ik ben opeens zo moe.

Dat komt wel meer voor. Maar voor de zekerheid wil ik je vanmiddag wel zien. Dan kunnen we even op de echo zien of alles goed gaat met het kindje. Kan je om 16.00 uur? Ja, dat gaat me wel lukken. Prima, dan zie ik je zo.

Een beetje zenuwachtig zit ik in de wachtkamer van de verloskundige. Mijn gevoel zegt me dat het toch niet helemaal goed zit.

Hoi Jasmine. Loop gelijk maar met me mee, zegt Ans Schuilboer. Ik heb je langs laten komen omdat ik toch voor de zekerheid wil kijken of alles goed met je gaat. Hoe voel je je? Ja op de steken na, die ik af en toe in mijn buik krijg, wel goed.

Ga maar even op het bed liggen. We gaan een echo maken. Brr, wat is die gel ook koud, giechel ik. Ja hè. Kijk hier zie je het kindje op het scherm. Even luisteren naar het hartje. Ik zie het gezicht van de verloskundige betrekken van eerst een vrolijke glimlach naar een ik-maak-me-nu-wel-zorgen face.

Wat is er? zeg ik nu bezorgd als ik het gezicht van de verloskundige zie. Het gaat niet goed, Jasmine. Wat is er dan? schreeuw ik nu zo hard, dat de mensen het in de wachtkamer kunnen horen.

Ik hoor het hartje niet meer. Wat! Nee, dat kan niet. Vanmiddag voelde ik het kindje nog schoppen. De verloskundige zegt: Het spijt me zo Jasmine en de tranen lopen over haar wangen.

Ik haal er even iemand bij. Een andere verloskundige komt de kamer binnen rennen en luistert ook. Ik hoor ook niets. Jasmine hoor jij wat? Nee, ik hoor niets, krijs ik alles bij elkaar. Tranen lopen over mijn wangen. Hoe kan dit? zeg ik tegen de verloskundige. Ik weet het niet Jasmine, ik weet het echt niet.

Wat moet ik nu? We kunnen eventueel de bevalling laten inleiden, zodat het kindje wordt geboren of je kan een spontane bevalling afwachten.

Ik heb een dood kindje in mijn baarmoeder zitten. Ik kan niet nog een maand met mijn dode kindje in mijn baarmoeder leven. Dat trek ik gewoonweg niet. Ik snap het Jasmine.

Denk er even rustig over na. Het is nogal een beslissing die je straks moet gaan nemen. Heb het er ook met je man over. Neem je rust. Het zal een moeilijke tijd voor je gaan worden.

Maar... maar, gil ik, dit kan toch niet! Waarom overkomt mij dit? Waar is het fout gegaan en wat heb ik verkeerd gedaan?

Jasmine, het is jouw fout niet. Soms gebeurt het dat het hartje van het kindje niet meer klopt. Helaas komt het vaker voor dan je denkt.

Mijn tranen blijven over mijn wangen stromen. Ik wist niet dat ik er zoveel had. Het tegendeel is bewezen. Wat een ellende. Al die leuke spulletjes die al in de mooie babykamer staan. En er worden deze week nog meer leuke dingen bezorgd.

Christiaan, die er zo naar uit kijkt om vader te worden. Nee, dit kan toch allemaal niet waar zijn. Hoe moeten we hier mee om gaan? Ik heb nog niet eens mogen genieten van het kindje in mijn buik. Niet mogen vasthouden, niet er van mogen houden. Ik kan haar of hem straks gelijk naar het graf brengen.

Vol medeleven hoort Ans al het verdriet en de vragen van Jasmine aan. Mocht je misschien in deze periode hulp nodig hebben van een therapeut, dan kan ik je een telefoonnummer geven van iemand die al heel wat vrouwen heeft geholpen. Zij kan je helpen om het een plekje te geven in je leven. Ja, dank je, zeg ik en ze geeft me het nummer.

Kan je zelf naar huis toe komen of moet ik je even brengen? vraagt ze. Nee, dankjewel mijn fiets staat hier voor. Oké Jasmine heel veel sterkte en we houden contact. Als er iets is kan je me altijd bellen.

Met naar voorhangende schouders en mijn hoofd er tussen loop ik naar de voordeur. Tot ziens mevrouw, zegt de receptioniste. Ik zeg niets. De tranen stromen opnieuw over mijn wangen. Het zijn er zoveel dat ik niet eens goed kan zien of mijn fiets er nog staat.

De moed is mij in de schoenen gezonken op dit moment. Hoe moet ik het Christiaan vertellen, die nu hij weet dat hij vader wordt, altijd fluitend de deur open doet. Over een uur stapt hij binnen. Hoe zal hij reageren?

Opeens hoor ik de stem van de verloskundige die tegen me zegt: neem je rust. Dat ga ik doen. Ik schop mijn schoenen uit en gooi mijn benen op de bank. Omdat het kindje nu dood is in mijn buik kan ik nu gerust thee drinken. Ik besluit uit kwaadheid en verdriet een hele pot thee te zetten.

De tijd vliegt. Ik hoor de vrolijke, fluitende Christiaan dichterbij komen. De deur zwaait open. Hoi schatje, ik heb zin in het weekend. Is alles goed? Waarom zit jij thee te drinken? Je weet toch dat dat niet mag. Nu wel! schreeuw ik terug en de tranen stromen over mijn wangen naar beneden en laten een natte vlek achter op mijn blouse. Wat is er met jou aan de hand? gilt Christiaan nu net zo hard.

Kom, ga even zitten, zeg ik nu met een iets zachtere toon. Het is niet goed Christiaan. Wat is niet goed, Jasmine? Door mijn verdriet kan ik amper uit mijn woorden komen. Het kindje Christiaan. Wat is er met het kindje? Vraagt hij.

Ik was vandaag bij de verloskundige omdat ik steken in mijn buik kreeg. Voor de zekerheid had ik haar opgebeld. Ik kon gelijk langs komen. Ze luisterde naar het hartje en we hoorden niets. Helemaal niets Christiaan.

Nee! gilt hij. Hoe kan dit nu Jasmine? Heb je teveel thee gedronken? Wat! Waarom verwijt je het mij? Ik heb het al zo moeilijk. Je bekijkt het maar Christiaan, ga alsjeblieft weg. Ik moet je nu niet om me heen hebben. Weet je hoe moeilijk dit voor mij is en dan kom je daar ook nog eens mee.

Sorry, sorry Jasmine. Zo bedoelde ik het niet. Laten we het niet op elkaar afreageren. In de tijd die komen gaat hebben we elkaar hard

nodig. Denk je ook niet? Ja, je hebt gelijk. Hij slaat een arm om me heen en samen huilen we tot de tranen op zijn.

De pot thee op tafel is omdat ik gefrustreerd, boos en verdrietig ben Christiaan. Zo van, tijdens de zwangerschap moest ik er rekening mee houden dat ik geen thee meer mocht drinken van de verloskundige, omdat dat beter voor het kindje in de buik zou zijn. Maar nu hoeft dat niet meer, snap je? Ja, ik begrijp je Jasmine. We zullen nooit papa en mama worden Christiaan.

Hoe gaat het nu verder Jasmine? vraagt Christiaan. De verloskundige had gezegd: je kan ingeleid worden of je kan op het moment afwachten, dat het lichaam aan geeft dat je gaat bevallen?

Wat wil jij Jasmine? Er zit een dood kindje in mijn baarmoeder Christiaan. Dat wil ik er uit hebben. Dus inleiden, dat lijkt mij beter. Ik kan niet nog een maand op de bevalling wachten. Dat trek ik niet. Dan gaan we het zo doen Jasmine.

Ik ga morgen gelijk contact opnemen met de dokter. Wat wil je dat ik met al die spullen doe? zegt Christiaan. Dat moet zo gauw mogelijk weg. Zet maar op marktplaats. Misschien krijgen we er nog wat voor. Heel het kamertje moet leeg. Behang moet van de muur.

Christiaan komt naar me toe en slaat een arm om me heen. Wat verwacht je van mij Jasmine? Het moeilijkste van alles vind ik de uitvaart. Kan jij dat alsjeblieft voor mij regelen? En het kistje dan? Alsjeblieft Christiaan, regel dat voor mij. Ik kan dat nu niet aan.

Verslagen laat ik me op de bank vallen. Zal ik even eten gaan halen, zegt Christiaan. Nee, ik hoef even helemaal niets. Maar je moet toch eten? Nee ik wil even niks. Wat wil je dan? Slapen. Ik wil alleen maar slapen. Ga jij maar lekker liggen, ik haal even wat eten. Na een dag hard werken, lust ik wel wat. Ja, dat snap ik. Moet je ook doen.

Ik hoor de deur dicht gaan. Verschillende gedachtes komen in mij op. Ik loop toch maar even naar boven, naar de babykamer en kijk naar

alle mooie spullen. Het behang, alles is perfect. Waarom moet dit ons overkomen? Een woedeaanval maakt zich meester van me.

Tranen stromen over mijn wangen als ik de mooie gordijntjes stuk knip en tegen het ledikantje aan schop. Dan loop ik naar beneden en pak uit de schuur een hamer.

Kwaad en verdrietig sta ik in de babykamer. Alles neem ik in me op, voordat ik de boel kort en klein sla. Die spullen waren voor mijn baby, mijn kindje. We verkopen niets. Als een razende tier ik door de kamer en sla alles stuk wat ik tegen kom. Niets blijft heel. Raar, hoe goed het voelt om dit te doen. Als een gek ga ik door, tot ik opeens mijn naam hoor: Jasmine, wat heb je gedaan? What the fuck!

Het is Christiaan, die in de deuropening van de babykamer staat. Waarom Jasmine? Niemand mag de spulletjes, die van ons kindje waren. Het was voor hem of haar bedoeld. Alles moet stuk. Nee! gilt Christiaan, leg die hamer neer, straks doe je jezelf er nog zeer mee.

Ik steek de hamer in de lucht en met een kracht, waarvan ik niet wist dat ik die had pakte ik de draad weer op. Ik ben nog niet klaar, gil ik terwijl ik er op los sla. Ik ben nog niet klaar Christiaan.

Je bent wel klaar, gilt Christiaan en grist de hamer uit mijn hand. Dan zak ik door mijn knieën en roep: Sla me op mijn buik. Wat zeg jij nou? Sla me op mijn buik! Nee, dat doe ik niet. Ben je helemaal gek geworden? Ja, misschien wel, schreeuw ik terug.

Luister Jasmine, we gaan het redden. Wij samen, we komen er wel uit. Ik hou van jou! Ook al worden we nooit ouders. Ik hou van jou en dat is het allerbelangrijkste voor mij. Ik hou ook heel veel van jou Christiaan. Hij pakt mijn hand en zegt: laten we naar beneden toe gaan. Samen eten we de bami op en vallen dan in elkaars armen op de bank in slaap. Morgen is weer een nieuwe dag.

's Morgens ben ik al vroeg wakker, het is pas 6.00 uur. Christiaan ligt nog te slapen. We zijn gewoon op de bank in slaap gevallen gisteravond. Dat hebben we nog nooit gedaan.

Wat een nachtmerrie. Het is zo onwerkelijk allemaal. Gelukkig hoef ik het allemaal niet alleen te doen. Het geboren laten worden van het dode kindje wel. Angst speelt nu een grote rol in mijn leven. Vandaag ga ik de dokter bellen en vragen hoe het nu verder gaat. Eerst maar een kopje thee.

Christiaan is ondertussen ook wakker geworden en zegt: kan jij voor mij een kopje koffie maken? Is goed schat. Met thee en koffie kom ik de woonkamer ingelopen. Laten we praten schat. Ja, is goed Jasmine.

Ik ga vandaag de dokter bellen en vragen naar de inleiding die ik wil gaan doen. Deze afschuwelijke situatie wil ik namelijk zo snel mogelijk achter me laten. Het voelt nu al rot dat ik het kindje niet meer voel trappen. Het doet pijn. Heel veel pijn.

Ja, zegt Christiaan, ik denk dat dat ook het beste is. Zorg jij daar voor, dan zal ik er voor zorgen dat de rommel boven op wordt geruimd en dat de begrafenis voor ons kindje wordt geregeld. Ja, zo gaan we het doen, zeg ik met een bedroefd gezicht.

En als alles achter de rug is, gaan we het allemaal verwerken op onze manier, Jasmine. Dan sluiten we het goed af, zodat we door kunnen gaan met ons leven, voeg ik er aan toe. Juist en hij trekt me tegen zich aan. Ik laat je nooit meer gaan schat. jij bent voor mij de perfecte vrouw waar ik van hou.

Ibiza

Het is inmiddels 3 maanden verder. Het kindje is door inleiding er goed uit gekomen. Het was een meisje. Ze zag er perfect uit, onze Roosje. Zo hadden we haar genoemd.

Het was een tijd vol verdriet en pijn. We zijn er goed door heen gekomen. Op elk moment waren we er voor elkaar. Dat had ik ook hard nodig. Het moeilijkste was nog de begrafenis. Pff, wat hebben we gehuild. Op onze eigen manier hebben we het een plekje kunnen geven. Gelukkig heb ik toendertijd geen therapeut nodig gehad. Christiaan zorgde geweldig voor me, hij was er altijd voor mij, ook met de bevalling. Wat had ik ook zonder hem gemoeten.

Nu zitten we in Ibiza om even op adem te komen. Wat een prachtig eiland is het ook. Hoe mooi zou het zijn om op een onbewoond eiland te mogen wonen? zeg ik tegen Christiaan. Ja, geweldig hè, antwoordt hij terug.

Dicht bij de natuur, dieren om je heen. Geen zorgen, zwemmen en zonnen wanneer je zin hebt. Dan ga ik als een echte oerman voor jou op wilde dieren jagen. En dan kom ik thuis met een hert op mijn schouder. We brullen het uit van het lachen.

Kom, we nemen nog een drankje. Nee, dank je, ik ga even languit op het strand liggen. Goed idee, ik kom lekker naast je liggen. Hij pakt de zonnebrandcrème en smeert mijn rug heerlijk in. Geniet maar lekker schat.

Met mijn ogen nog open, de zee op de achtergrond en de kopmeeuwen zwevend door de lucht, ontvang ik elke straling van Christiaan. Ik wil even niet nadenken over de toekomst of wat geweest is. Nee, ik wil in het hier en nu leven. Mijn ogen vallen dicht. De zon voel ik heerlijk branden op mijn rug. Je hoeft even helemaal niets Jasmine, zeg ik tegen mezelf. Zachtjes droom ik weg.

Wanneer ik wakker word op het strand zie ik dat Christiaan niet naast me ligt. Ik rek me even uit en ga dan rechtop zitten.

Even verderop zijn mensen met strandvolleybal bezig. Eens kijken of hij daar is. En jawel, daar staat meneer met de bal in zijn hand. Hier Christiaan! hoor ik iemand roepen. Hij ziet mij niet. Zittend in het zand kijk ik hoe mijn lieffie de wedstrijd speelt. Zie hem genieten.

Met zijn knieën belandt hij in het zand. Hij gaat helemaal op in zijn spel met de anderen. Dat is mijn Christiaan. Mooi om te zien hoe mijn knappe man hier in Ibiza weer tot leven is gekomen. Ik doe ook geen poging om hem te laten weten dat ik naar hem kijk.

Meerdere mensen zitten in het zand en kijken naar het volleybalspel. En zo gaat er een uur voorbij. Zijn er nog andere mensen die mee willen doen? vraagt de leider van het spel. Niemand steekt een hand op. Ik ook niet.

Dan ziet Christiaan me. Hé Jasmine! Hij komt naar me toe en geeft me een kus. Zit je hier allang? Ja, al een half uur denk. Het is zo leuk om te zien hoe jij van deze sport geniet. Wil je ook meedoen dan? Nee hoor, ik ga lekker kijken. Oh oké. Hij stapt weer in het veld en staat klaar voor de volgende wedstrijd.

Nu Christiaan weet dat ik kijk, gaat meneer zich uitsloven. Daarom liet ik ook niet weten dat ik er zat. Ja hoor, zie je wel. Even extra aandacht. Af en toe een knipoog. En weer beland hij met zijn goddelijke lichaam in het zand. Hoor hem gillen. Gooi maar! Ik zwaai even naar hem voordat ik richting de zee loop. Pff blijf gewoon jezelf Christiaan, denk ik. Dat uitsloven hoeft van mij niet.

Sneller dan mijn benen me dragen kunnen ren ik naar de zee. Ik denk nergens anders aan en dan bereiken mijn voeten het water. Normaal zou ik dan stoppen en rustig de zee in gaan, maar deze keer ren ik gewoon door tot ik met mijn hoofd onder het koude water zit. Ik proef het zoute water, maar het doet me niets.

Christiaan is inmiddels klaar met het volleybalspel en loopt terug naar de plek waar de handdoeken liggen. Waar is Jasmine nou? Misschien is ze naar de zee gelopen.

Jasmine, Jasmine roep ik zo hard als ik kan. Ik krijg geen antwoord terug. Dan zie ik verderop een strandtentje. Misschien had ze trek en is ze wat eten gaan halen? Ik voel mijn hart in mijn keel kloppen en denk, er zal toch niets gebeurd zijn?

Vlug fluit ik mezelf terug en zeg: Welnee, ze kan ook naar de wc zijn gegaan. Maar van mijn Jasmine weet ik dat ze dat nooit doet. Als ze weleens moest plassen en we waren vroeger op het strand dan liet ze haar urine, terwijl ik naar haar aan het kijken was, lachend druppelen in de zee.

Ik ga het trappetje van de strandtent op en zoek op het terrasje buiten. Niets, helemaal niets. Dan stap ik naar binnen. Ik loop gelijk door naar de damestoiletten. Zonder schaamte open ik de deur. Een vrouw die op dat moment haar make up goed doet bij een wasbak zegt: dit is het damestoilet. Ja sorry, excuseer ik me, maar ik zoek mijn vrouw. Jasmine ben jij hier? Jasmine? Een deur gaat open en een vrouw stapt verbaasd uit het toilet. Ik denk dat Jasmine hier niet is, zegt ze boos, anders had ze wel wat gezegd. Geïrriteerd verlaat ik de ruimte.

Dan zet ik het op een rennen en gil: Jasmine! Een man komt naar me toe en zegt: zoek je iemand? Ja, mijn vrouw. Hoe ziet ze er uit? Ze heeft zwart haar tot op haar schouders en is 1.80. Ik houd het niet meer en laat de man achter. Wanneer ik richting de zee loop, lijkt het net of ik met een touw wordt gewurgd.

Ik zie een vrouw die met haar kind met een bal in de zee speelt, maar voor de rest zie ik niemand. De oude man heeft de reddingsbrigade een seintje gegeven om op zee te gaan kijken. Opeens zie ik de mannen de boot pakken. Ik zak door mijn knieën en bid tot god. Vader, laat er alstublieft niets met Jasmine gebeurd zijn.

De oude man staat nu naast me. Zakt door zijn hurken en legt een arm op mijn schouder. Ik hoop dat alles goed komt en dat er niets met je vrouw is gebeurd?

Ik huil niet gauw, maar nu stromen de tranen over mijn wangen. Wat zou ik zonder haar moeten. De vrouw van mijn dromen. Oh Jasmine, kom alsjeblieft bij me terug, smee ik alsof ze voor me staat. Dan sta ik op en tuur over de zee. Opeens zie ik een klein stipje in de verte. Wat is dat dan? zeg ik tegen de oude man.

Ik bedenk me geen moment en ren de koude zee in. Het is nog ver. Het bootje van de reddingsbrigade is inmiddels weer terug. De oude man wijst ze waar ik naartoe zwem en ze varen er gelijk heen.

Ik kom al dichterbij. Shit nee, iemand ligt met zijn hoofd onder water in de zee. Ik kan nog niet zien of het een hij of zij is. Mijn hart bonst in mijn keel en ik denk oh mijn god, nee! Het is Jasmine. Vlug pak ik haar vast en draai haar om.

Haar gezicht is lijkbleek. De reddingsbrigade is gelukkig mijn kant op gekomen, dankzij de oude man, die ze de weg wees. Jasmine wordt in de boot gehesen. Ze ademt niet. In de boot, onderweg naar het strand, reanimeert een man haar. Nog geen teken van leven. Jasmine ik kan niet zonder je. Alsjeblieft, kom terug.

We komen te hard met de boot op het zand terecht. De man stopt met reanimeren en schud zijn hoofd. Nee, dit kan toch niet. Ze wordt op het strand gelegd en daar neemt iemand anders de reanimatie over.

Hoestend en proestend komt Jasmine weer een beetje bij. Haar hoofd wordt naar rechts gedraaid, zodat ze het zeewater uit kan spugen. Dan begint ze heel hard te huilen als ze mij ziet. Christiaan, Christiaan. Rustig maar, het is al goed, zeg ik. Het spijt me zo, zegt ze. Ik wilde niet verder leven, niet zonder kinderen. Schat, dat hoeft ook niet. We zoeken daar wel een oplossing voor.

Onderzoeken

Vandaag gaan Christiaan en ik samen naar het ziekenhuis. De dokter heeft zijn zaad onderzocht en is er achter gekomen dat het van een mindere kwaliteit is.

Mijn eileiders zijn nagekeken en daar was niets mis mee. Christiaan voelt zich kut dat het aan hem ligt. Zijn ego heeft een behoorlijke deuk opgelopen.

Familie Slootjes, roept de dokter. Christiaan pakt mijn hand en samen lopen we achter de man met de witte jas aan. Eenmaal in de kamer doet de dokter de deur dicht.

Volgens de onderzoeken is het niet zo goed gesteld met uw sperma. Wat we voor u kunnen doen is de natuur een handje helpen, door middel van de IUI-methode.

Wat is dat? vraag ik aan de dokter. Dat zal ik u uitleggen. IUI staat voor intra uteriene inseminatie. Het is een vorm van een kunstmatige inseminatie. Het bewerkte zaad van uw man wordt met een dun slangetje via de vagina direct in uw baarmoeder gebracht. U bent dan nog niet zwanger, het sperma moet zelf het eitje bevruchten.

In het ziekenhuis is een kamertje voor uw man. Daar liggen erotische bladen. Dit bekertje (de dokter houdt een bekertje omhoog) moet dan gevuld zijn met sperma, wanneer je het kamertje verlaat. Het zaad sturen we naar het laboratorium en daar wordt het bewerkt. De gezonde, goed bewegende zaadcellen worden er uitgehaald.

Wil je de kans op bevruchting vergroten, dan kan je ook een hormoonbehandeling van tevoren krijgen. Als je dat doet heb je meer kans op een zwangerschap, maar er zit ook een nadeel aan. De kans op een meerling is wel aanwezig.

De Inseminatie zal dan twee dagen na de hormooninjectie plaatsvinden.

Denk er goed over na voor jullie een beslissing gaan nemen. Wanneer er uiteindelijk wordt gekozen voor de IUI-methode, adviseer ik jullie om eerst met de hormooninjecties te starten. U kunt dan prikles krijgen van een verpleegkundige in het ziekenhuis. Zij vertelt u precies hoe u het moet doen. Ook zult u dan een paar keer in de maand naar het ziekenhuis moeten voor vaginale echoscopie.

Maar waarom moet dat dan? vraagt Christiaan. Dan kunnen we na gaan of er niet te veel of te weinig eiblaasjes groeien. Één ei blaasje moet 18 mm groot zijn. Als dat is bereikt krijg je een injectie HCG, dit is een hormoon, die er voor gaat zorgen dat de eisprong binnen de 20 tot 40 uur gaat plaatsvinden.

Een week na de eisprong wordt je bloed gecontroleerd en als er een voldoende hoge progesteronwaarde is, dan is dat het bewijs dat de eisprong heeft plaatsgevonden.

De behandeling zal vrij intensief zijn, want je moet 3 a 5 keer per cyclus naar het ziekenhuis. Soms ook in het weekend voor een vaginale echoscopie. Nogmaals, heb het er goed over met z'n tweeën. Ja dat gaan we zeker doen, zegt Christiaan. Zijn er nog vragen? zegt de dokter. Eh nee, niet dat ik weet, zeg ik. Oké mooi, dan hoor ik het wel van jullie.

We geven de dokter een hand en zeggen in koor, tot ziens! Dan voel ik de hand van Christiaan. Hij houdt me stevig vast. Samen lopen we de kamer uit. Kom Jasmine, we gaan thuis een kopje koffie doen. Goed idee, zeg ik.

We hebben samen een heerlijke nacht gehad. Uitgebreid met elkaar gevreeën, maar ook veel gepraat.

Vastbesloten gaan we ja tegen de IUI-methode zeggen. Ik wil er alles aan gedaan hebben om een kindje te krijgen, zegt Jasmine. Ja, we gaan er voor schat.

Na een kort gesprek met de dokter te hebben gehad door de telefoon, kunnen we vandaag al langs komen. Pff, dat gaat snel. Dat had ik nog niet gedacht. Maar goed ik ben er klaar voor om moeder te worden. Laat het maar komen.

Over een uur gaan we weer naar het ziekenhuis. Eerst nog maar even een kopje koffie Jasmine, zegt Christiaan. Ja lekker schat. Ben je zenuwachtig? vraagt hij aan mij. Wel een beetje hoor en jij? Ja ik ook Jasmine, maar alles komt goed.

Na de koffie lopen we naar de auto. Op weg naar het ziekenhuis. Een half uur zitten we al in de wachtkamer. De man met de witte jas komt ons weer tegemoet. Dag familie Slootjes, loopt u maar met mijn mee, dan gaan we naar deze kamer.

Jullie hebben dus samen besloten om voor de IUI-methode te gaan? Ja klopt, zeg ik. Kunt u dinsdagochtend om 10 uur naar het ziekenhuis komen voor prikles? Margreet Wiel is verpleegkundige en zij leert u alles over het injecteren.

We hebben besloten dat ik niet mezelf ga prikken, maar dat mijn man mij de injecties zal geven. Oh natuurlijk, dat kan ook. Meneer Slootjes, kunt u dinsdag 3 juni om 10.00 uur? Normaal niet, omdat ik dan moet werken, maar ik zal dan een ochtendje vrij nemen. Oké schat, dat is fijn en ik geef hem een knipoog. Ja Jasmine, we gaan dit samen doen. Moet ik ook mee dokter, vroeg ik? Wat u wilt. Dat mag u zelf beslissen.

Fijn, zegt de dokter. We gaan eerst zorgen dat u goed kunt prikken. Daarna zullen we het over de hormonen gaan hebben.

Het is zo ver. We worden om 10.00 uur verwacht in het ziekenhuis. Daar krijgt Christiaan prikles. Ik heb besloten om er toch bij te willen zijn. Op school moesten ze me vroeger al met 2 man vasthouden, omdat ik het gewoon niet toe liet om me te laten injecteren.

Het wachten duurt lang. Ik heb elk boekje in de wachtkamer al gehad. Ze loopt flink uit. Het duurt nu al een kwartier. Christiaan ijsbeert wat heen en weer. Dan zie ik de deur opengaan. De familie Slootjes? Ja, dat zijn wij. Sorry dat u zo lang heeft moeten wachten, zegt ze.

Ik ben Margreet Wiel en we schudden elkaars hand. Komen jullie maar verder hoor. Ik had gehoord dat u gaat injecteren. Ja klopt, zegt Christiaan. Wilt u het zelf niet doen, zegt ze tegen mij. Nee, ik durf dat niet. Oh oké, prima hoor.

Kijk dit is de gonal-f voorgevulde pen. Voordat je gaat beginnen ga je eerst altijd je handen wassen. Daarna leg je alvast alles klaar, voor je begint: de gonal-f voorgevulde pen, alcoholdoekjes en de naald. De pen bewaar je op kamertemperatuur. De vloeistof in de pen moet helder zijn. Als er deeltjes inzitten of hij is niet helder, dan niet gebruiken. Neem dan even contact met ons op.

Nou Christiaan, kan jij het even controleren of de vloeistof in de pen goed helder is? Eh ja, dat is goed, maar dan ga ik eerst even mijn handen wassen. Heel goed, zegt Margreet. Kijk, daar kan je je handen wassen, bij het wasbakje. Zeep staat er ook.

Dan komt Christiaan terug en kijkt naar de pen en zegt: ja, de vloeistof ziet er goed uit hoor. Mooi dan gaan we verder, zegt de verpleegkundige met een glimlach.

Kijk, nu mag je de dop verwijderen van de pen. Nu laat ik de rest zien, zegt Margreet. Wat je als eerste doet is de verzegeling verwijderen van de buitenkant van de dop van de naald. Nu bevestig ik de pen op de dop van de naald en draai hem aan. Ook verwijder ik nu de buitendop van de naald.